

Sygn. akt II Cz 919/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela (...) Funduszu (...) z siedzibą w W.

z udziałem E. W.

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 03.10.2013 roku, sygn. akt XII Co 9436/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 919/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 03.10.2013 roku oddalił wniosek wierzyciela o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W uzasadnieniu Sąd wskazał na treść art. 788 § 1 kpc i stwierdził, że w niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał aby dołączonej do wniosku umowy była wierzytelność objęta wskazanym przez wierzyciela tytułem egzekucyjnym. Analiza dokumentu określonego przez wnioskodawcę jako załącznik do umowy sprzedaży nie pozwala w ocenie Sądu Rejonowego na stwierdzenie, że faktycznie jest to fragment załącznika do umowy. Nadto dokument ten nie pozwala na weryfikację tożsamości zbywanej wierzytelności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty, bowiem brak w wskazania w umowie cesji na tytuł egzekucyjny, którym została stwierdzona, jak również innych danych umożliwiających wystarczającą identyfikację przedmiotowego zobowiązania. Niezgodne są także kwoty wierzytelności wskazane w w/o dokumencie z kwotami określonymi w przedmiotowym nakazie zapłaty. Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, że sam fakt jak i skuteczność przejścia uprawnień nie poddaje się weryfikacji Sądu, a co za tym idzie uniemożliwia w obecnym stanie rzeczy opatrzenie tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela.

Na mocy art. 788 § 1 kpc a contrario Sąd Rejonowy z w/w przyczyn oddalił wniosek.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca, domagając się jego zmiany i uwzględnienia wniosku lub ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Skarżący zarzucił naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 361 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, dokonanej wybiórczo i wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegające na przyjęciu, iż wnioskodawca nie wykazał przejścia uprawnień na rzecz następcy prawnego w sposób opisany w art. 788 § 1 kpc. Do zażalenia dołączono jak to określił wnioskodawca pełny załącznik do umowy cesji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne. Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy jako prawidłowe i uznaje zarzut podniesiony w zażaleniu za bezzasadny.

Postępowanie klauzulowe ma szczególny charakter i ogranicza się jedynie do badania warunków formalnych dołączonych do wniosku dokumentów. W niniejszej sprawie rzeczą Sądu Rejonowego było wobec tego jedynie zbadanie czy na wnioskodawca wykazał za pomocą dołączonych do wniosku dokumentów, iż wierzytelność objęta tytułem egzekucyjnym na mocy umowy cesji przeszła na jego rzecz. Sąd Rejonowy słusznie uznał, że wnioskodawca nie sprostował temu zadaniu. Nawet z tzw. pełnego wyciągu z załącznika do umowy cesji dołączonego do zażalenia nie da się bez żadnych wątpliwości stwierdzić czy umowa cesji obejmowała również wierzytelność w której wydano opisany we wniosku nakaz zapłaty. Nadto dokument z karty 9 akt sprawy różni się od wyciągu dołączonego do zażalenia i nie zawiera na tyle precyzyjnego opisu umowy cesji do której miałby stanowić załącznik (wskazano jedynie datę umowy cesji bez określenia jej stron i przedmiotu), że również na etapie postępowania zażaleniowego Sąd nie widzi możliwości zmiany zaskarżonego postanowienia. Wnioskodawca winien w sposób nie budzący wątpliwości za pomocą dołączonych do wniosku dokumentów wykazać zasadność swojego wniosku. W postępowaniu klauzulowym nie ma miejsca jak już wyżej wskazano na dokonywanie wątpliwych zabiegów interpretacyjnych przez Sąd, który nie może domyślać się istotnych dla rozpoznania wniosku okoliczności.

Dlatego też uznając, iż wnioskodawca również w postępowaniu zażaleniowym nie wykazał okoliczności uzasadniających zasadność swojego wniosku Sąd Okręgowy na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc i art. 13 § 2 kpc zażalenie oddalił jako bezzasadne.